

GÜLİSTAN'DAN BİR HİKÂYE VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Şeyh Sadi-i Şirazi,

meşhur Fars şâiri ve İslam âlimidir. (ö. 691/1292)

Sadi-i Şirazî'nin

Gülistan adlı eserinde şöyle bir olay anlatılmaktadır:

Bir gün bir adam bir koyunu bir kurdun

ağzından kurtardı. Gece olunca, o adam koyunu yatırdı ve boğazına bıçağı dayadı. Zavallı koyun inleyip ağlayarak şöyle dedi: "Beni kurdun ağzından kurtardın ama şimdi gördüm ki kurdum sen oldun..."

Temsil-i manevi

olan bu hikâye bize çok şeyler anlatıyor... En azından insanoğlunun doyumsuzluğunu ve çiğ süt emmişliğini anlatıyor...

En çok güven içinde

yaşamaya muhtaç varlık insan... Çünkü en aciz varlık insan... Zaman oluyor ki en küçük bir mikrop, bir

sinek ve bir karınca bile insanın uykusunu kaçırabiliyor...

Ama asıl tehlikeli

olan insanın bir başka canlıdan değil de kendi hemcinsinden, bir diğer insandan zarar görmesi, hem de dostluk adına...

İnsanların

birbirine yardım ve dayanışmaları elbette insan olmanın bir gereği... Ama bir bakıyorsunuz, size halisane görüntü altında yardım eden bir kimse, o yardım kisvesi altında sizi mahvediyor, sizin iyi niyet ve bakışınızı alt üst ediyor ve artık daha kimseye güvenemiyorsunuz...

Peki, çözüm ne

olacak?.. Çözüm uyanık olmaktan, saf olmaktan, iyi niyet kurbanı olmaktan ve nihayet Yüce Yaratıcıya sığınmaktan geçiyor...

Maskesiz bir dünya,

maskesiz bir insanlık...

Başa kakılmayan

iyilikler, minnetsiz dostluklar...

Yaratandan

başkasına kulluk yapmamak...

Gülistan'da Sadi-i

Şirazî, iyilik adına maskeli düşmanlığın belki de en son sınırını göstermiş.

Koyun hikâyesinde verilen mesajın daha küçük boyutlu örneklerine günlük hayatımızda belki de onlarca rastlıyoruz... Yapılan iyiliklerin minnete

çevrilmesi,

başka kakılması... "Ben sana şunu yapmıştım ha!..", "Ben sana bunu yapmıştım ha!.." ve benzeri hal, tavır ve davranışlar...

Bunlar insanı

insanlığından soğutan manzaralar... Eğer bir de yapılan iyilik ve yardımlar, yardım yapan tarafından bir ranta çevrilme düşüncesi doğuruyorsa o zaman bunun adının ne olması gerektiğine siz karar verin... "Sana şu iyiliği yaptım, şimdi sen de bunun karşılığında şu işte beni göreceksin... Benim şu işimi yapacaksın..." anlayışı ise insanîyetin sukut etmesinden öteye ne olabilir ki?..

Bu dünyada en yüce

makam insanlık makamıdır... Allah kimseyi bu makamdan aşağılara düşürmesin...

Yüce Allah'ın bize

lütfettiği insanlık meziyeti ile bu güzelim dünyayı cennete çevirip mutlu,

mesut ve bahtiyar yaşamak varken, bir hırs yüzünden bu güzelim dünyayı "Kurtlar Vadisine" çevirmenin bir anlamı var mıdır?..

Güzel günler dileğiyle.